

Abstrakt

Psoriáza je komplexní systémovou chorobu, řazenou mezi imunitně podmíněná zánětlivá onemocnění (IMID, Immune-Mediated Inflammatory Disease). Přestože sama o sobě neohrožuje život pacientů, mívá dramatický dopad na jejich kvalitu života, a nese riziko rozvoje řady komorbidit. Proto i s ohledem na skutečnost, že se jedná o jednu z nejčastějších chronických dermatóz, postihující více než 100 milionů osob po celém světě, vyhodnotila WHO psoriázu jako závažný celosvětový zdravotní problém.

Cílem léčby je dostat chorobu pod dlouhodobou kontrolu, dosáhnout co nejmenšího počtu viditelných projevů a minimální aktivity tvorby nových, kdy u pacientů s těžkou formou psoriázy je nezbytná systémová terapie. To bylo ale dlouho dobu velmi obtížné, protože preparáty konvenční systémové terapie často neměly dostatečnou účinnost, a navíc kvůli nežádoucím účinkům a nutnosti častých laboratorní vyšetření nebyly ani vhodné k dlouhodobému podávání. Díky intenzivnímu výzkumu a lepšímu porozumění etiopatogeneze psoriázy však došlo k vyvinutí cílené biologické terapie, která představuje výrazný pokrok stran účinnosti i bezpečnosti. Jedná se ale o terapii novou, takže řada otázek, zejména u novějších generací biologické terapie, stále není zodpovězena.

Naše práce se proto zaměřila na získání a analyzování dat z reálné klinické praxe (RWD, Real World Data) pacientů z celé České republiky, u kterých byla indikovaná cílená biologická terapie guselkumabem, prvním zástupcem nejnovější lékové skupiny selektivních inhibitorů IL-23.

Získané epidemiologické údaje i informace o komorbiditách a vstupní závažnosti psoriázy byly obdobné jako u pacientů léčených jinými léky cílené biologické terapie, mohli jsme tak vyloučit, že by pozitivní výsledky terapie guselkumabem byly zkreslené/nadhodnocené jiným epidemiologickým profilem či závažností psoriázy léčených pacientů. Terapie guselkumabem vykazovala velice dobrou účinnost, jak na samotné kožní postižení, tak na zlepšení kvality života pacientů. Dosažený efekt navíc přetrvával stabilně dlouhodobě po celou dobu 36měsíčního sledování, setrvání na terapii bylo u vysokého procenta pacientů. Terapie byla rovněž dobře tolerována, bezpečnostní profil lze hodnotit jako příznivý, během celého sledování se vyskytlo pouze minimum nežádoucích účinků, které navíc ve většině případů byly nevýznamného přechodného charakteru a nevedly k přerušení terapie.